

POSTANOWIENIE

Dnia 4 lutego 2020 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

SSN Andrzej Stępka (przewodniczący)

SSN Barbara Skoczowska (sprawozdawca)

SSN Andrzej Tomczyk

po rozpoznaniu na posiedzeniu, bez udziału stron, w dniu 4 lutego 2020 r.,

skargi **T. L.**,

na przewlekłość postępowania w sprawie Sądu Apelacyjnego w (...) o sygn. akt II AKo (...) o wznowienie postępowania,

na podstawie art. 12 ust. 1 ustawy dnia 17 czerwca 2004 r. *o skardze na naruszenie prawa strony do rozpoznania sprawy w postępowaniu przygotowawczym prowadzonym lub nadzorowanym przez prokuratora i postępowaniu sądowym bez nieuzasadnionej zwłoki* (j.t. Dz.U. z 2018 r., poz. 75)

postanawia:

oddalić skargę T. L. na przewlekłość postępowania w sprawie Sądu Apelacyjnego w (...) o sygn. akt II AKo (...).

UZASADNIENIE

T. L. złożył w dniu 26 sierpnia 2019 r. skargę w trybie w/w ustawy na przewlekłość postępowania przed Sądem Apelacyjnym w (...) w przedmiocie wznowienia postępowania.

Sąd Najwyższy zważył, co następuje:

Skarga T. L. nie jest zasadna.

Jak wynika z dołączonych akt Sądu Apelacyjnego w (...), sygn. akt II AKo (...), T. L. w piśmie z dnia 17 grudnia 2018 r. zawarł wniosek o wznowienie postępowania w sprawie zakończonej prawomocnym wyrokiem Sądu Okręgowego w G. z dnia 19 listopada 2018 r. w sprawie o sygn. akt V Ka (...). W uzasadnieniu tego pisma wskazał on zarówno na okoliczności przemawiające za koniecznością wznowienia tego postępowania z urzędu jak i na jego wniosek (k. 3-7).

Zarządzeniem z dnia 5 lutego 2019 r., sygn. akt II AKo (...), upoważniony sędzia Sądu Apelacyjnego w (...), poinformował obwinionego T. L. , że nie stwierdził w sprawie zakończonej wyrokiem Sądu Rejonowego w T. z dnia 27 sierpnia 2018 r., sygn. akt II W (...), utrzymanym w mocy wyrokiem Sądu Okręgowego w G. z dnia 19 listopada 2018 r., sygn. akt V Ka (...) wystąpienia uchybienia określonego w art. 439 § 1 pkt 1 k.p.k., pouczając, iż na to zarządzenie nie przysługuje środek zaskarżenia (k. 11-13). Równocześnie zarządzeniem z dnia 7 lutego 2019 r., na podstawie art. 21 § 1 pkt 2 k.p.w., wyznaczono wnioskodawcy obrońcę z urzędu w celu zbadania akt sprawy pod kątem stwierdzenia podstaw do wniesienia wniosku o wznowienie postępowania lub złożenia opinii o ich braku (k. 15).

Wyznaczony T. L. obrońca z urzędu złożył w dniu 21 maja 2019 r. bardzo obszerną *Opinię o bezzasadności wniosku o wznowienie postępowania karnego*, podkreślając, że czas jej sporządzenia był uzależniony od sukcesywnie dostarczanych dokumentów przez T. L., o czym zresztą obrońca parokrotnie informował Sąd (k. 67-73, 35, 55).

Zarządzeniem z dnia 22 maja 2019 r., w związku z informacją uzyskaną od obrońcy o braku podstaw prawnych do wniesienia wniosku o wznowienie postępowania, wezwano obwinionego do uzupełnia w terminie 7 dni braku formalnego wniosku przez sporządzenie i podpisanie go przez adwokata lub radcę prawnego, pod rygorem odmowy przyjęcia sporządzonego przez ukaranego wniosku (k. 74). T. L. odebrał to wezwanie w dniu 6 czerwca 2019 r. (k. 88), a w piśmie z dnia 13 czerwca 2019 r. zgłosił *Zastrzeżenie* do tego wezwania, w którym nie odnosi się do niego jednak merytorycznie, a wskazuje na okoliczności bezpośrednio związane z zakończoną sprawą, o której wznowienie wnosił (k. 77-79).

Zarządzeniem z dnia 25 lipca 2019 r., Przewodniczący Wydziału Karnego Sądu Apelacyjnego w (...), na podstawie art. 545 § 1 k.p.k. w zw. z art. 530 § 2 k.p.k., odmówił przyjęcia wniosku o wznowienie postępowania złożonego przez T. L. , albowiem zachodzą okoliczności z art. 120 § 2 k.p.k., gdyż wnioskodawca pomimo wezwania do uzupełnienia braku formalnego pisma poprzez sporządzenie i podpisanie wniosku przez adwokata lub radcę prawnego, nie uzupełnił tego braku w określonym terminie (k. 89). Odpis tego zarządzenia obwiniony otrzymał 19 sierpnia 2019 r. (k. 92).

W dniu 26 sierpnia 2019 r. obwiniony złożył pismo składające się z trzech części:

1. pierwsza część zawiera *skargę na bezczynność Sądu Apelacyjnego w (...) w sprawie skargi o wznowienie postępowania z urzędu;*

2. druga część kierowana jest do Rzecznika Praw Obywatelskich z wnioskiem o kasację od wyroku Sądu Okręgowego w G. z dnia 19 listopada 2018 r. Zauważyć należy, że pismem z dnia 13 września 2019 r. Biuro RPO poinformowało, że Rzecznik nie znalazł podstaw do wniesienia kasacji oraz skargi nadzwyczajnej w tej sprawie, o czym wnioskodawca został już poinformowany pismem z dnia 25 lutego 2019 r. (k. 104);

3. trzecia część zawiera zażalenie na zarządzenie Przewodniczącego Wydziału Karnego Sądu Apelacyjnego w (...) z dnia 25 lipca 2019 r. w przedmiocie odmowy przyjęcia wniosku o wznowienie postępowania. Sąd Najwyższy postanowieniem z dnia 11 września 2019 r., sygn. III KZ 53/19, zaskarżone zarządzenie utrzymał w mocy (k.106).

Powyżej wskazana chronologia zdarzeń oraz decyzji podejmowanych w sprawie wskazuje jednoznacznie, że skarga wniesiona przez T. L. w dniu 26 sierpnia 2019 r. spełnia wymagania formalne określone w ustawie, wniesiona bowiem została w toku prowadzonego postępowania zainicjowanego jego pismem z dnia 17 grudnia 2018 r., a zakończonych postanowieniem Sądu Najwyższego z dnia 11 września 2019 r.

Oceniając merytorycznie skargę T. L. na przewlekłość postępowania prowadzonego przed Sądem Apelacyjnym w (...) w sprawie II AKo (...) należy jednak stwierdzić, iż jest ona niezasadna, gdyż w sprawie nie doszło do

nieuzasadnionej zwłoki, zaś w formie skargi na przewlekłość postępowania sądowego skarżący w istocie kwestionuje rozstrzygnięcie sprawy co do istoty.

Wskazać skarżącemu należy, że jak wynika z przepisów ustawy z 17 czerwca 2004 r., skarga o stwierdzenie, że w postępowaniu przed Sądem nastąpiła przewlekłość postępowania może być uwzględniona, jeśli są podstawy do przyjęcia, że na skutek działania lub bezczynności Sądu naruszone zostało prawo strony do rozpoznania jej sprawy w postępowaniu sądowym bez nieuzasadnionej zwłoki. Konieczne jest więc ustalenie, że wystąpiła zwłoka w postępowaniu sądowym (przewlekłość postępowania) oraz, że zwłoka ta jest nieuzasadniona. O nieuzasadnionej zwłoce można mówić natomiast wówczas, jeśli postępowanie w sprawie trwa dłużej niż to konieczne do jego zakończenia, uwzględniając ocenę terminowości i prawidłowości czynności sądowych, ale także zachowania stron, a w szczególności strony, która zarzuca przewlekłość postępowania. Ocena powinna także uwzględniać obowiązek Sądu rozpoznania bez nieuzasadnionej zwłoki wszystkich spraw wniesionych do Sądu, przy zachowaniu zasady rozpoznawania spraw według kolejności ich wpływu.

Analiza akt sprawy i charakter czynności procesowych wykonywanych w tym Sądzie nie pozwala na stwierdzenie, aby w sprawie doszło do nieuzasadnionej zwłoki na skutek działania lub bezczynności tegoż Sądu, wręcz przeciwnie wszystkie czynności sądowe były podejmowane prawidłowo i niezwłocznie. Oczekiwanie wnioskodawcy na ostateczne rozpoznanie jego sprawy nie wynikało z bezczynności Sądu, lecz stanowiło normalne następstwo ze względu na liczbę wpływających do osądzenia spraw, kolejności ich rozpoznawania, konieczności zapoznania się z aktami sprawy przez sędziów podejmujących decyzje w sprawie oraz obrońcę wydającego w sprawie opinię o braku podstaw do złożenia wniosku o wznowienie postępowania.

Podkreślić należy, iż wniesienie przez T. L. skargi w trybie ustawy z 17 czerwca 2004 r., przy uwzględnieniu jego właściwości i warunków osobistych spowodowało, iż Sąd Najwyższy oceniał nie tylko terminowość i prawidłowość czynności podejmowanych przez Sąd Apelacyjny bezpośrednio dotyczących okoliczności podanych w jego skardze, ale także dotyczących wszystkich innych okoliczności faktycznych i prawnych, które były istotne dla rozstrzygnięcia sprawy co do istoty.

Okoliczności związane bezpośrednio z warunkami osobistymi skarżącego oraz charakter i sposób sporządzenia jego skargi przesądziły również o tym, że zdaniem Sądu Najwyższego w tym składzie, nie było celowe zwracania się do Prezesa Sądu Apelacyjnego w (...) w trybie art. 10 ust. 1 tej ustawy oraz do skarżącego o uiszczenie opłaty stałej od skargi, określonej w art. 17 ust. 1 ustawy.

Z tych względów, Sąd Najwyższy orzekł, jak na wstępie.